

100 537

சிந்தனைச் சிற்பி

சிங்கார வேலர்

அறிஞர் C.N.அண்ணாதுரை M.A.,
எழுதியது.

சிந்தனைச் சிற்பி

சுங்காரவேலர்

அறிஞர்

C. N. அண்ணாதுரை M. A.
(ஆசிரியர் "திராவிட நாடு")

வெளியிடுவோர் :

மீன் பிடிப்போர் சங்கம்
திருவல்லிக்கேணி (கிளை)

முதல் பதிப்பு ஜூலை 1949

விலை அரை 4.

புத்தகம் கிடைக்கும் இடம்:

ஜி. கிருஷ்ணன்

நெ. 24. பழண்டி அம்மன் கோயில் தெருவு,

திருவல்லிக்கேணி சென்னை 5.

எங்கள் நோக்கம்

சிந்தனையிலே சிறந்து; அறிஞர் அவையிலே அளவளாவி; அன்பே உருவாகிய 'சிந்தனைச் சிற்பி' மா. சிங்காரவேலரை அறியாதார் யாருமில்ர். அவர் மீன்பிடிக்கும் சமூகத்திலே பிறந்து; தேசிய இயக்கத்திலே தவழ்ந்து, ஏகாதிபத்தியத்திற்கு முதல் வைரியாகி; பாட்டாளி மக்களுக்காகப் பாடுபட்டு; பொதுவுடமை கொள்கைப் பூண்டு, சுயமரியாதை தூண்ட, பகுத்தறிவை ஆயுதமாகக் கொண்டு, மக்கள் அட்சி மலரவேண்டுமென்று, அதற்காகத் தன்னுடைய உடல் தளர்ந்தாலும் ஊக்கம் தளராது உழைத்த நேரத்திலே மறைந்தார். புதிய உலகம் காண எண்ணிய நேரத்திலே மறைந்தார். மறைக்கப்பட்டார். மறைத்தார்கள்.

அந்த நேரத்தில்தான் தென்னாட்டு பெர்னாண்டீஷா, திராவிடர்க்கோர் ஏக தளபதி, பகுத்தறிவின் பாசறை; அறிவின்சுடர் சி. என். அண்ணாதுரை அவர்கள் மறைந்த மாவீரரை மக்கள் மன்றத்திலே உலவவிட்டார்.

அந்த நேரத்திலேதான் முற்போக்கு எண்ணம் கொண்டோர் அனைவரும் அவரைப்பற்றி சிந்திக்கத் தொடங்கினர். அந்த சிந்தனை என்றும் மாறாதவாறு, அவர் எதற்காகப் பாடுபட்டாரோ அதை அவர்பால் இரக்கங் கொண்டோர் அனைவரும் செய்து முடிப்பார்களென்ற நல்ல எண்ணத்தோடுஇதை வெளியிடுகிறோம். அன்பர்கள் ஆதரவு தந்து ஆதரிப்பார்களாக.

இதை நூல் வடிவில் வெளியிட அனுமதி தந்த "திராவிட நாடு" ஆசிரியர் சி.என். அண்ணாதுரை எம்.ஏ. அவர்களுக்கும், எங்கள் வேண்டுகோளுக்கு இணங்கி முன்னுரை தந்து ஊக்குவித்த அறிஞர் கா. அப்பாதுரை எம். ஏ., எல்.டி. அவர்களுக்கும், இப்புத்தகம் வெளிவர உதவியாய் இருந்த அன்பர்களுக்கும் எங்களது நன்றியும் வாழ்த்துதலும் உரித்தாகுக.

சென்னை, வெளியீடுவோர்:
திருவல்லிக்கேணி. மீன்பிடிப்போர் சினைச் சங்கத்தார்.

முன் னு ரை

தேசியம், சமதர்மம், பொதுவுடைமை இவை போன்ற இயக்கங்கள் ஒவ்வொன்றும் தமிழன் இதயத்தைக் கவர்ந்தன. அவன் தன்னலமறந்து, தன் நிலையழிந்து, தியாகத்தில் ஆர்விக் குதித்தான், முனைந்து பங்கு கொண்டான். ஆனால் இவ்வியக்கங்களெதுவும் அவனைச் சூழ்ந்துள்ள அடிமைக் கவசங்களை ஊடுருவ முடியவில்லை. ஏறுவோர் ஏற உதவும் ஏணி அவன்; ஏணி யிருந்தபடி இருப்பதுபோல், ஏறுவோர் தொகையால் நலிவதுபோல் அவன் இருந்து நலிந்தான். இந்நிலை ஏன்?

பொதுநலனுக்குத் தானுழைத்தால் பொதுநலத்தில் தனக்கும் பங்கு இருப்பது உறுதி என அவன் எண்ணினான். பிறர் நலத்துக்குத் தான் உழைப்பது பெருமை; தன்நலத்தைப் பிறர் கவனிக்கும் என்று அவன் இருந்தான்.

தொழிலாளி தன் கடமை செய்துவிட்டு, உரிமைகளை முதலாளி தருவான் என்று இருந்தால் அவன் கதி என்ன? அடிமை அல்லது வேலையாள் தன் கடமை செய்துவிட்டால் முதலாளி தன்னையும் ஒரு முதலாளியாக நடத்துவான் என்று எதிர்பார்க்க முடியுமா?

பிற நாடுகள், மக்கள் அடிமைத்தனம் நீங்கினால், தன் அடிமைத்தனமும் நீங்கும் என நினைத்தான்

தமிழன். பாவம்! தான் அடிமைகளின் அடிமை? அடிமைகள் தனை நீங்கினால் தன் தனைமீதுள்ள கட்டுப்பாடு நீங்கித் தனை இரட்டிப்பாகும் என்பதை அவன் அறியான்!

உலக மக்கள், பிற நாட்டினர் அனைவர்க்கும் பொதுவான தனைகள் மட்டுமன்றி, தமிழனுக்கு சிறப்பான தனைகளையும் அகற்ற முனைந்த இயக்கங்கள் தமிழியக்கமும் சுயமரியாதை இயக்கமும் மட்டுமே. இவற்றின் தேசியம் தமிழன் உரிமைகளை விலக்கும் தேசியமன்று. வெற்றன் சமதர்மம் தமிழனடிமைத் தனையைக் காணமுடியாத சமதர்மமன்று. இவற்றின் பொதுவுடைமையை தமிழனும் மனிதன் என்பதை மறக்கும் பொதுவுடைமையன்று.

தேசியம், சமதர்மம், பொதுஉடைமை ஆகிய முத்திறையிலும் முனைந்து நின்று உழைத்த பெரியார் தோழர் சிங்காரவேலு. தமிழகத்துக்கு மட்டுமன்றி இந்தியாவுக்கே, உலகிற்கே உழைத்த சீரியர் அவர். ஆனால் அவரது இந்தியாவில் தமிழகம் அடங்கியிருந்தது. அவரது உலகில் தமிழகமும் இடம்பெற்றிருந்தது. அவரும் ஒரு தமிழன். இந்திய தேசியம், சமதர்மம், பொதுவுடைமை ஆகியவை; அவரும் ஒரு மனிதர் என்பதை மறக்க இவை போதாதா? இந்தியாவின், தமிழ் நாட்டின் பத்திரிகை உலகின் கண்களுக்கு அவர் தெரியாமல்போக வேறு என்ன வேண்டும்?

வருங்காலப் பகுத்தறிவுச் சமதர்ம உலகில் தமிழன் மதிக்கப்படாமல் போகான்—அவன் இறந்து பட்டாலன்றி அவனுக்கு இடம் கிடைத்தே தீரும். அப்போது, “யார் சிங்கார வேலு? எந்த நாடு அவரைப் பெற்றெடுத்தது? அவர் பேசும் பேறு பெற்ற பொழி

எது? என உலக மக்கள் கேட்பர். அக்காலத்தில்
 'அவரை எங்கட்குத் தெரியாதே', 'அவர் தமிழ்
 நாட்டில் இருந்ததில்லையே' என்று, தமிழன் கூறு
 திருக்க வேண்டுமானால், அவரையும் அவர் போன்று
 தமிழனுக்கு உழைத்து உலகுக்கும் உழைத்த பெரியார்
 களையும் பற்றிய வரலாறுகள் தமிழகத்தை இன்றும்
 புறக்கணியாத தமிழராலாவது எழுதப்பட வேண்டும்.

தோழர் சி. என், அண்ணாதுரை எம். ஏ. அவர்
 களின் சிறு நூல் "சிந்தனைச் சிற்பி சிங்காரவேலு"
 அவ்வறிவுலகப் பெரியாரை, அத்தமிழரை யாவரும்
 காண ஒரு சில பக்கங்களிலேயே முன்னே கொண்டு
 வந்து நிறுத்திக் காட்டுகிறது. அவரை அளந்தறிவதன்
 மூலம் தமிழன் தன் நிலை, தன் கடமை ஆகியவற்றை
 அளந்தறிவானாக. அவ்வணம் அறிய, அறிந்து
 ஆமுறை செயலாற்ற இச்சிறு நூல் உதவுவது
 உறுதி.

தமிழ்மனை,
 திருவல்லிக்கேணி.

கா. அப்பாதுரை
 எம். ஏ., எல். டி., விசாரத்.

சிந்தனைச் சிற்பி சிங்காரவேலர்

சிந்தனைச் சிற்பி தோழர் மா. சிங்காரவேலர் இறந்து விட்டார்; இலட்சியமே மூச்சாகக் கொண்டிருந்த வீரர் மறைந்துவிட்டார். இந்தியா உப கண்டத்தின் முதல் பொது உடைமைவாத காலமாணர், மூன்றாவது சர்வ தேச அபேதவாத அங்கத்தினர் மூவர்; இந்தியாவில், அவர்களில் ஒருவர் இவர். அப்படி ஒருவர் இருந்தாரா, என்று கேட்கும், “கதர் ஜூப்பாக்களும்,” “காரல் மார்க்ஸ் படிப்போரும்” ஏராளம். சோவியத்திலே பொது உடைமை ஆட்சி ஸ்திரமாவதற்கு முன்னாலேயே, இங்கு சென்னையிலே, கடலோரத்தில், மயிலையில் ஒரு புரட்சி வீரர் உலவிக் கொண்டிருந்தார். உலகிலே காணப்படும் கொடுமைகளைக் கண்டு, மனதிலே கோர்பம் அலை அலையாகக் கிளம்ப, அதனால் தூண்டப்பட்டு, யாரும் அதுவரையில் கேட்டறியாத கொள்கையை, பொது உடைமைத் தத்துவத்தைப் புரட்சிக் கனலுடன் கலந்து அளித்து வந்தவரே, தோழர் மா. சிங்காரவேலர் என்பதை, அவர்கள் அறியார்கள். தேசியத் தொழிலாளர் இயக்கங்களிலே அவர் பிரபலராக இருந்த சிலபல வருஷங்களிலே கூட, அவருக்கு உரிய ஸ்தானம் அவருக்கு அளிக்கப்படவில்லை; அவருடைய அறிவும் ஆற்றலும் அளவிடப்படவில்லை, வேட்டுக்களிகளும், பச்சோந்திகளும் புகழப்பட்ட நேரத்தில், புட்சிப் புலியை மக்கள் மறந்தனர்—மறக்கும்படிச் செய்யப்பட்டனர்.

அவருடைய திறமை, அறிவு, ஆற்றல், தியாக புத்தி ஆகியவைகளை அளவாகக் கொண்டு, மதிப்பிட வேண்டுமானால், தோழர் மா. சிங்காரவேலருக்கு லெனின், டிராட்ச்கி, சக்லத்வாலா போன்றவர்கள் வரிசையிலே இடந்தர வேண்டும். ஆனால் கந்த புராணம், காந்தி புராணம் படிக்கும் இருவகையினரையும் போற்றிப் புகழ்ந்த மக்கள், இந்த ஒப்பற்ற புரட்சி வீரனை, சாமான்யமாகக் கருதினர். நாளாவட்டத்திலே, சில இலட்சியவாதிகளுக்குத் தவிர, மற்றவர்களுக்கு அவருடைய பெயரும் மறந்து விட்டது என்று கூறிவிடலாம். தோழர் மா. சிங்காரவேலரே, ஏகாதிபத்தியத்தால் தாக்கப்பட்ட முதல் வீரர்—ஆனால் முப்புரி இல்லாத காரணத்தால் மங்கினார். அவருடைய பெருமைப் பாக்கள், படத் திறப்பு விழாக்கள், இல்லை! இராது!! அவர், மா. சிங்காரவேலுச் செட்டியார், பரதவர் குலம், (மீன் பிடிப்போர்) நெய்தல் நிலநாயகன்; சிங்காரவேல் சர்மாவாக இருந்திருந்தால், அவருடைய சிலையை மாஸ்கோவிலே நிறுவ வேண்டும் என்று மயிலை கூறும்.

மா. சிங்காரவேலர் மறைந்தார் என்ற போதிலும், எதிர்பாராத திடுக்கிடக்கூடிய விதத்திலே நேரிட்ட மரணமல்ல. மரணத்தின்போது அவர் தம்முடைய உழைப்பு வீண் போயிற்றே என்ற சந்தேகம் கொண்டு சஞ்சலமடைந்திருக்கவும் மாட்டார். ஏனெனில் 11—2—46-ல் அவர் இறக்கும் பொழுது அவருக்கு வயது 84. அவருடைய இரண்டு அடிப்படை இலட்சியங்களாகிய சுயமரியாதை, சமதர்மம் என்பவை, ஒங்கி வளர்ந்திருப்பதைக் கண்ட பிறகே அவரின் கண்கள் மூடின. சுயமரியாதையும்

சமதர்மமும் வேறு வேறு கட்சிகளாக இருப்பா
 னேன், அது முறையல்லவே, படை பலமே சிதறு
 மோ என்ற கவலை மட்டும் அவருக்கு இருந்தது என்று
 கூறலாம். அதுவன்றி, அவருடைய பெயர் மங்கி
 யது பற்றி நாம் மனம் வருந்துகிறோமேயன்றி அவர்
 அது பற்றி எண்ணியிருப்பார் என்றே ஏங்கி இருப்
 பார் என்றே எண்ணவில்லை. அந்த அஞ்சா நெஞ்ச
 னுக்கு 'பூர்ஷுவா' உலகில் மதிப்புக் கிடைக்காது;
 கிடைக்கவில்லை—கிடைக்காததே அவருடைய மாத்
 துக் குறையவே இல்லை என்பதற்குச் சிறந்த அடை
 யாளமுங்கூட.

இந்திய உபகண்டம், ஏகாதிபத்திய இரும்புப்
 பிடியிலே சிக்கியது கண்டு, எழுச்சி பெற்று எதிர்த்த
 முன்னணி வீரர்களில், மா. சிங்காரவேலர், முதல்
 வீரர்.

பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்கு எதிரிடையாகக் கிளம்பிய
 சிப்பாய்க் கலகம் 1857-ல் நடந்தது. சிறுவன் சிங்கார
 வேலனுக்கு, அந்த கலகம் காலத்துச் சம்பவங்களையே,
 வீட்டாரும் ஊராரும் கூறியிருப்பார்கள், பொழுது
 போக்குக்கோ, மிரட்டவோ, எக்காரணத்துக்காகவோ!
 கம்பெனிக்காரனைச் சிப்பாய்கள் எதிர்த்தனர்,
 எதிர்த்தவர்களை வெள்ளைக்காரர் சுட்டனர் என்று
 உவையதிலே அவர் கேள்விப்பட்டிருப்பார். நமது
 காலத்தைப்போல, கவர்னர் ஜெனரலின் கனிவு—
 கோகலேயின் தெளிவு—முதல் சீர்திரத்தத்தின்
 அழகு—என்பன போன்றவைகளை அல்ல, அவர் சிறு
 வரர்க இருக்கும்போது கேட்டது. நாம், அடிமைத்
 தனத்திலே நாடு அதிகமாக ஊறிப்போன காலத்திலே

பிறந்தோம்; அவர் ஆங்கிலேய ஆட்சியை ஆயுத பலத்தால் தாக்கிய சிப்பாய்க் கலகம், சிறுவர்களுக்கான சிறு கதையாகப் பேசப்பட்ட காலத்திலே பிறந்தவர். 1862-ல், சிப்பாய்க் கலகம் அடங்கி ஐந்து ஆண்டுகள் ஆன பிறகு அவர் பிறந்தார். புயல் அடித்து ஓய்ந்தது, ஆனால் சாய்ந்துபோன மரங்களிலே சில, பாதையிலே கிடந்தன! அப்படிப்பட்ட சமயத்திலே பிறந்தவர், சிங்காரவேலர். இறுதிவரையில் அவரைப் பொறுத்தவரையிலே 1857 தான், ஏகாதிபত্যம், முதலாளித்வம், வர்ணஸ்ரமம், மௌடீகம், இவைகளைத் தாக்கும் பேச்சுத்தான் அவருக்கு, மேடையிலே மட்டுமல்ல, வீட்டில்! பேச்சியிலேமட்டுமல்ல, பார்வையிலே அப்படித்தான்.

மிதவாத மணிகள் மயிலையில் பல! தேசியக் கனவான்களும் உண்டு. சிமாண்கள் உண்டு! சிங்காரவேலர், வழக்கியிருந்தால், இதிலே எதில் வேண்டுமானாலும் தங்கிவிட்டிருக்கலாம். சட்டம் படித்தார், வக்கீல் ஆனார், ஆனால் எதற்கு? அன்றிய ஆட்சிக்காரன் சட்டம் தொகுப்பது, அதை நாம் படித்து வாதாடுவது, என்பது அடிமைத்தனத்தின் சின்னம், என்று கூறி, அந்த வக்கீல் அங்கியை நெருப்பிட்டுக் கொழுத்தினார்! கோர்ட்டை மறுத்து, மக்கள் மன்றத்திலே, வழக்கை எடுத்துரைத்தார் திறமையுடன். அவருக்கு ஜெர்மன், பிரஞ்சு, ரஷ்ய மொழிகளும் தெரியும்.

இந்தியாவிலேயே விஞ்ஞான அறிவுக்கலை சம்பந்தமாகவும், பொதுவுடைமை சம்பந்தமாகவும் அதிகம்

படித்துப் புரிந்துகொண்டு, அந்த அறிவைக்கொண்டு மற்றவர்களுக்கும் அவை புரியும்படியாகச் செய்த பேருமைக்குரிய இடத்தில் முன் வரிசையில் முதலிடம் அவருக்கே அளித்தாக வேண்டும்.

ஓயாத படிப்பு! உள்ளத்திலே வேதனை தரும் சகல பிரச்சனைகளுக்கும், அவர் காரண காரியம் தேடுவதிலேயே மிகக் கவலை எடுத்துக்கொண்டு உழைத்தார். நுனிப்பயல் மெய்வது அவருக்குப் பிடிக்காது. பிரச்சனைகளைப் பூசி மெழுகினால் ஆத்திரப்படுவார்! வீண் ஆரவாரத்தால் மக்களை மயக்கும் இயக்கங்களைக் கண்டிப்பார். கடலோரத்திலே, கடைசியில் தானொருவனே உலாவுவதானாலும், கொள்கையின் தோழமை ஒன்று இருந்தால் போதும் என்று கருதினார். ஏறக்குறைய, கடைசிக் காலத்தில் அவர் தனி மனிதர் போலவே நின்றார் அந்த முதியவர், எவ்வளவு உரமான, புரட்சிகரமான, கருத்துகளைத் தாங்கிக்கொண்டு இருந்தார் என்பதை எண்ணும் போதே ஆச்சரியம் உண்டாகும்.

“பேய் பூதம் பிசாசு உண்டா?” என்று கேட்டு விட வேண்டியது தான். பேய் பூதம் பிசாசு என்ற சொல் எப்போது உபயோகத்திலே கொண்டுவரப்பட்டது என்பதிலிருந்து தொடங்கி, இன்று, பிறன் உழப்பைக்கொண்டு வாழ்பவனே உண்மையான பேய், என்கிற வரையிலே கூறிவிடுவார்; சந்தேகங்களைத் தெளியவைக்கும் முறையிலே, அவருடைய மனம், ஒரு சிறந்த அகராதியாக இருந்தது. அப்படிப்பட்டவரின் மறைவு, சர்வ சாதாரணச் செய்தியாகிவிட்டது. இந்த நாட்டிலே எண்ணற்ற பத்தி

ரிகைகள் இருக்கின்றன. அவற்றிலெல்லாம் இலட்சிய வாதிகள் பேனாப் பிடித்துக்கொண்டு இருக்கின்றனராம்!

அவர் வீரர், தீரர், என்பதை யாரும் மறுக்க மாட்டார்கள். கிளர்ச்சிகள் அவருக்கு நிலாச் சோறு. சிறைவாசம் அவருக்குச் சகஜம். அவர் எதிர்ப்புக்கோ, ஏகாதிபத்தியத்தின் தாக்குதலுக்கோ அஞ்சினவருமல்ல. சும்பலோடு சேர்ந்து சிறைகூண்டு போனவருமல்ல. தேசியத்தின் பேரால் முதல் முதல்கைது செய்யப்பட்ட பெருமை லோக மான்ய திலகருக்கு என்பார்கள். ஆனால் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம், திலகரைத் தீண்டுவதற்கு முன்பே, தோழர் மா. சிங்காரவேலுவைத் தாக்கிவிட்டது. தேசிய ஆரவாரத்தினால் இந்த உண்மை மறைந்துபட்டது. கான்பூரில் பொது உடைமைக்காரர்கள் என்ற குற்றத்துக்காக, பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம், தோழர் சிங்காரவேலுவையும், மௌலானா அசரத் மோகானியையுந்தான் முதன் முதல் கைது செய்தது.

“தொழிலாளர்கள்” என்று ஒரு பிரிவினர் உள்ளனர் என்ற உண்மையையே, நாடு அற்புதப் படி முதலில் எடுத்துக் கூறிய பெருமையும், மா. சிங்காரவேலு உடையதாகும். இங்கிலாந்திலே தொழிலாளர் கிளர்ச்சி ஆரம்பமானபோதே, இங்கு இவர், அத்தகைய கிளர்ச்சியைத் துவக்கினார்.

கூனன்போல் காணப்பட்ட இந்தியாவின் நிலையைக் கண்ட சிங்காரவேலு, முதுகெலும்பு வளைந்தால்

கூனி நடக்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது என்பதைக் கண்டு பிடித்து, நாட்டுக்கு முதுகெலும்பு தொழிலாளரே என்பதை அறிந்து, அந்தத் தொழிலாளரின் விழிப்புக்காக வேலை செய்யத் தொடங்கினார். தொழிலாளர்கள், மதத்தின் பேராலும், அரசியலின் பேராலும், மௌனகத்தாலும் அடக்கப்பட்டு வரும் கொடுமையைக் கண்டு கொதித்தார்.

அவருடைய அபாரத் திறமை தென்னிந்திய ரயில்வே வேலை நிறுத்தத்தின் போது நன்கு விளங்கிற்று. அது சமயம் அவர் பத்து ஆண்டு தண்டனை தரப்பட்டார்.

ரயில்வே வேலை நிறுத்தம் நான்கு நாட்கள் வெற்றிகரமாக நடந்ததைக் கண்டு, ரயில்வே தலைமை அதிகாரி, ரயில்வே தொழிலாளர்களுடன் சமாதானத்திற்கு வருவதைத் தடுத்தவர்களும், தானும் தனது சகாக்களும் கடுங் தண்டனை பெற்றதிலிருந்து தப்பி அப்பீல் மூலம் முயன்ற காலத்தில், அதற்கு எதிராக இருந்தவர்களும், பெசண்டு அம்மையாரும் அவர் தம் சிஷ்ய கோடிகளும் தாள் என்பதைத் தோழர் சிங்காரவேலர் நன்கு உணர்ந்தார். ரயில்வே வேலை நிறுத்தத்தில், இந்நாட்டுப் 'பத்திரிகை ஜாதி' செய்த பொய்ப் பிரச்சாரம் அன்றைய ஒரு லட்சம் தொழிலாளர் வாயில் மண் போட்டது என்பதற்கும், பின் தலை எடுக்கவேண்டிய கோடானு கோடி தொழிலாளரின் கண் விழிப்புக்குத் தடைக் கல்லாக இருந்தது என்பதையும் கண்ட பின்பே, அவர் மன மாறுதல் அடைந்தார். தொழிலாளர் சமூகம் உண்

மையாக நியாயம் பெறவேண்டுமானால், முதலாளிகளான வெள்ளை முதலாளி, கருப்பு முதலாளி ஆகிய இவர்களின் பிடியினின்று விடுதலையாகு முன், முதலாளிகட்கும், தொழிலாளிகட்கும் உண்மையில் துரோகிகளாக உள்ள போலித் தொழிலாளர் தலைவர்களும் அவர்கள் பத்திரிகைகளும் தொழிலவேண்டுமென்று எண்ணினார். அவர் தொழிலாளர் இயக்கத்திலிருந்து சுயமரியாதை இயக்கத்திற்கு வந்ததற்குக் காரணம் இதுவே யாகும்.

தோழர் சிங்காரவேலர் சிறந்த ஒத்துழையாதார். நல்ல வரும்படி வந்த காலத்திலும், காந்தியத்தில் நம்பிக்கை கொண்டு தனது வக்கீல் வேலையை விட்ட, ஒரு சில சென்னை வக்கீல்களில் சிங்காரவேலர் முதன்மையானவர். காங்கிரசின் பேரால் வக்கீல் வேலையை விட்டு, பின்பு, மீண்டும் கோர்ட்டுக்குப் போன வக்கீல்களில் சிங்காரவேலர் சேர்ந்தவரல்ல. சிறந்த ஒத்துழையாதாராகவே இருந்தார். சென்னையில் பொதுமக்களின் பேரால் நடந்த பெரிய "கிளர்ச்சிகள்" நான்கு என்று சொல்லலாம். குளையில் வேலை நிறுத்தம், பிரின்ஸ்-சப்-வேல்ஸ் பரிஷ்காரம், சைமன் பகிஷ்காரம், காணாட்டுக் கோமகன் பகிஷ்காரம் என்பவைகளில் தோழர் சிங்காரவேலர் முதல் மூன்றிலும் பூரண பங்கெடுத்துக்கொண்டார். இதே காலத்தில் அமெரிக்காவில், சாக்கோ, வான்சிட்டி என்ற இரண்டு பொது உடைமைத் தோழர்கள், பொது உடைமை வழக்கில் சம்பந்தப்பட்டு எலக்ட்ரிக் மூலம் கொல்லப்பட்டார்கள். இச்செயலைக் கண்டிக்கச், சென்னை

பீப்பில்ஸ் பார்க்கில் தோழர் சிங்காரவேலர் ஓர் பிரம்மாண்டமான கூட்டத்தைக் கூட்டினார். மாகாண சர்க்கார் பயந்து தனது போலீஸ் படை முழுவதையும் அனுப்பி அக் கூட்டத்தைப் பயமுறுத்தியது. அன்றைய கூட்டத்திற்குத் தலைமை வகிக்க ஒத்துக்கொண்டவரும், பிரசங்கம் செய்யச் சம்மதித்தவர்களும் போலீஸ் ஆர்ப்பாட்டத்தைக் கண்டு அஞ்சி அந்தப் பக்கமே வரவில்லை.

மனம் அலுத்த சிங்காரவேலர் தனியாகப் பீப்பில்ஸ் பார்க் பக்கம் வந்தார். தன் நண்பர்கள் யாரும் வரவில்லையே என்பதற்காகப் பயந்து விடவில்லை. கூட்டமோ இவ்வளவு தட்புடலாகக் கூடாது என்று எண்ணி வந்த சிங்காரவேல் அங்கு கண்டதென்ன? பிரம்மாண்டமான கூட்டத்தையும், அதன் மத்தியில் ஒருவர் சமதர்மப் பாடல் பாடுவதையும், இரண்டு மூன்று இளைஞர்கள் மேடை மீது இருப்பதையும் கண்டார். தான் எதிர்பாராத சம்பவம் நடப்பதைக் கண்டு ஓர் சிறிய புன்னகையுடன் மேடையருகில் வந்து பார்த்தார். மேடை மீது இருந்தவர்கள் தனக்குப் புதிதாய் இருந்தாலும், அன்று தான் எடுத்துக் கொண்ட வேலைக்கு தனக்கு உதவியாக இருப்பதைக் கண்டு, ஆச்சரியப்பட்டார். கூட்டமே நடக்காது என்று எண்ணியவர் சென்னைப் பொது மக்கள் இவ்வளவு போலீஸ் மிரட்டலையும் அவ் சியப்படுத்திக் கொடுமையாகக் கொல்லப்பட்ட இரண்டு அமெரிக்கத் தொழிலாளர்களிடம் அனு

தாபம் காட்டி, அவர்கள் கொள்கையை ஆதரிப்பதற்கு அறிகுறியாக இக்கூட்டம் கூடும்படி செய்த சென்னைப் பொதுமக்களைப் பாராட்டினார். இக்கூட்டத்தில் தான், காலஞ் சென்ற சிங்காரவேலரின் கவனம் சுயமரியாதை இயக்கத்தின் பக்கம் திருப்பப்பட்டது. பட்டுக்கோட்டைத் தோழர் அழகர் சாமி சொன்னார். 'செருப்புத் தைக்கும் சமூகத்திலும் மீன் பிடிக்கும் சமூகத்திலும் பிறந்த இரண்டு தொழிலாளர்கள் அமெரிக்கச் சர்க்காரால் தண்டிக்கப்பட்டார்கள். தொழிலாளர் சமூகம் விழிக்குமுன்பு, இத்தகைய சம்பவங்கள் பல நிகழவேண்டும். நமது நாட்டுத் தொழிலாளர் உலகம் கண்விழித்து இத்தாலிய மீன்பிடிக்கும், தொழிலாளியான வான்சிட்டி இறந்ததைப்போல், நமது உண்மைத் தொழிலாளர் தலைவரான சிங்காரவேலர் இந்நாட்டு வான்சிட்டியாகச் சர்க்காரால் தண்டிக்கப்பட்டு, அக்கூட்டத்தைக் காண ஆசைப்படுகிறேன் என்று. இச்சொல் ஒன்றே சிங்காரவேலரைச் சுயமரியாதைக்காரனாகக் கியது.

சுயமரியாதை இயக்கம் சமதர்மம், இந்நாட்டு மக்களுக்குத் தக்கபடி எடுத்துச் சொல்லி, 'மார்க்சீயம்' என்பதன் பொருளாதார தத்துவத்தைச் சாதாரண மானவரும் உணரும்படி செய்த பெருமை இந்நாட்டில் இருவரையே. சாரும். மற்ற மற்ற மாகாண மக்கள் பொது உடைமைத் தத்துவத்தை உணர்ந்திருப்பதற்கும், இம்மாகாண மக்கள் அதிலும் தொழிலாளர் இயக்கம் பொது உடைமையை உணர்ந்திருப்பதற்கும் இன்னும் ஏராளமான வித்தியாசம்

உண்டு. மார்க்சீசத்தைக் கரைத்துக் குடித்து எவரும் எளிதில் உணரும்படி எழுதியும் பேசியும் வந்தவர்கள் பெரியார் இராமசாமி அவர்களும், தோழர் சிங்காரவேலருமேயாகும். தோழர் சிங்காரவேலர் சுயமரியாதை இயக்கம் வளருவதற்குப் பெரிதும் பாடுபட்டார். அவரின் உழைப்பை எந்தச் சுயமரியாதைக்காரனும் மறக்கமாட்டான்.

எல்லா மக்களும் இன்ப வாழ்வு பெற வேண்டுமென்ற சிறந்த இலட்சியமே அவருக்கு. இது கிடைக்க விடாமல் தடுப்பது எதுவாக இருப்பினும், அதனைத் தவிடு பொடியாக்க வேண்டுமென்று அவர் துடித்தார்.

ஏகாதிபத்தியம், மதவாதம் இரண்டுமே முடக்குவாத நோய்தான் சமுதாயத்துக்கு என்பதை அவர் எவருக்கும் அஞ்சாது கூறினார். அவருடைய தீவிரவாதத்தைக் கண்டு திகில் கொண்டவர்கள் அவரை நாத்திகர் என்று கூறினர்; அவர் அதனை ஏற்றுக் கொண்டார்; சென்னையில் நாத்திகர் மாநாட்டையே நடத்தினார்; இந்தியாவிலேயே யாரும் செய்யாத காரியம் அது. மதத்தின் மீதும் கடவுளின் மீதும் பாடித்தைப் போட்டுவிட்டு, பழி பாவத்திற்கு அஞ்சாமல், பாமர மக்களைக் கசக்கிப் பிழியும் ஊக்கத்தை நோக்கி, அந்த மாவீரர் கேட்டார்.

'உலகில் உயிர்கள் படுத்துயரத்திற்கு யார் ஐவாப்தாரி? பசுவைப் புலி பிடித்துத் தின்னவும், தேரையைப் பாம்பு பிடித்துத் தின்னவும் யார் கட்டளையிட்டார்? இந்தக் கொடூரக் காட்சியை

விடவா வேறு உளது? நோய், வறுமை, பஞ்சம், புயல் வெள்ளம் முதலிய இயற்கைச் சம்பவங்களால் மாந்தருக்கு எவ்வளவு இம்சை?

கடவுளை தயாபரன், சர்வ ரட்சகன், ஆபத் பாந்தவன் அன்பன் என்ற மாத்திரத்தில் இந்தக் கொடுமைகளை மறக்க முடியுமா? சமணர்களைக் கழுவில் ஏற்றினது கடவுள் பெயரால் அன்றோ? கோடான கோடி பிசாசு பிடித்தவர்களென்று பெண் மக்களை அடித்துக் கொன்றது கடவுள் பெயரால் அன்றோ? கிருஸ்தவரும் முஸ்லீமும் கோடி கோடியாக 500 வருட காலம் கொடும் போரில் மாண்டது சாமி பெயரால் அன்றோ? சாமி பெயரால் எத்தனை கோயில்கள் கட்டிடங்கள் இடிந்தன. எத்தனை நாடுகள் நகரங்கள் நாசமாயின.? ”

இவ்விதமாக, எதிரி திணரும்படியான கேள்விகளைப் பச்சை பச்சையாகக் கேட்பார் மா. சிங்கரவேலர். அவரும் மனப்பண்பிலும், மதியூகத்திலும் அவருடைய இணையாக இருந்த பெரியாரும் ஒன்று கூடி. சுயமரியாதை இயக்கத்தை நடத்திய போது, நாடே அதிர்ந்தது, சர்க்காரும் நடுங்கிற்று என்று கூறலாம். காசியில் சிக்கிக்கிடந்த மக்களை அவர்கள் கைபிடித்து இழுத்து மாஸ்கோவுக்கு அழைத்தனர்.

நான் கடைசியாகக் கண்டேன் !

நான் கடைசியாக அவரைக் கண்டது, நான் மேலே குறிப்பிட்ட அவருடைய அருங்குணத்தை விளக்கக்கூடிய ஒரு சம்பவமாகவே இருந்தது. இரண்டு முதியவரும், பெரியார் இராமசாமியும், தோழர் சிங்காரவேலரும் ஒரே மேடையிலே உட்கார்ந்திருந்தனர், 20...6...43-ல் சென்னை செயிண்ட்மேரி மண்டபத்தில். அன்று அங்கு தீண்டாமை ஒழிப்பு நாள் ! தளர்ந்த உடல், தள்ளாடும் நடை, நரைத்த தலை, இக்கோலத்திலே இருந்தார் மா. சிங்காரவேலு. தீண்டாமை ஒழிப்பு தினம் என்று கேள்விப்பட்டதும், அவர். “தள்ளாமை”யையும் மறந்து, அங்கு வந்திருந்தார். பாட்டாளி மக்களின் சுயமரியாதைக்காகவும் சுகவாழ்வுக்காகவும் போராடிய அந்தப் புரட்சி வீரரை அன்று நான் கடைசி முறையாகக் கண்டேன். அவர் மறைந்தார் என்ற செய்தியைக் கேட்டேன், திடுக்கிடவில்லை, ஆனால் திகைத்தேன். இனி அத்தகைய ஓர் மாவீரன் கிடைப்பாரா, என்று. மறைந்த மாவீரருக்கு நமது மரியாதையைச் செலுத்துவோமாக. அவர் வகுத்த கார்க்கம் பழுதுபடாதபடி பாதுகாத்து, அவருடைய இடைசியமாகிய மக்கள் ஆட்சி மலருவதற்காக, நாமும் உழைப்போமாக என்று மாவீரரை மதிப்போ ரெல்லாம் உறுதி கொள்வார்களாக.

விரைவில் வெளிவருகிறது!

பல கட்சித் தலைவர்களின்,
பல அறிஞர்களின் எழுத்தோவியங்கள்

சிங்காரவேலர்

தொகுப்பு நூல்

தொகுப்பாளர்கள் :

கோ. முத்தமிழ்ப்பாண்டியனார்,
சி. ஆர். சேகர்

வெளியிடுவோர் :

இளைஞர் மன்றம்

திருவல்லிக்கேணி, சென்னை.

ஜோதி பிரஸ், சென்னை 5.

ஓர் அரிய வாய்ப்பு!

நாதஸ்வர விருந்து!

சென்னை

நாதஸ்வர சங்கீத பூஷணம்

K. R. சிவானந்தம் பிள்ளை

நெ. 28 பழைய கட்ட தொட்டி தெரு

திருவல்லிக்கேணி மதராஸ் 5.